

Nghĩa Trang Thai Nhi tại Hòn Thơm và nhà “Tín Thác”

Đọc một bài viết về Nghĩa Trang Thai Nhi tại Hòn Thơm và nhà “Tín Thác” của người có tấm lòng vàng tên Phúc thành lập, chúng tôi cố tìm đến thăm. Phải mất 1 giờ tìm tòi ngược xuôi, chúng tôi cũng đến nơi nghĩa trang gồm hàng ngàn ngôi mộ bé tí. Đây là một vùng sâu trên núi, ít người lai vãng, là nơi chôn cất những sinh linh bé bỏng không được chào đời. Có những tấm lòng vàng đi nhật nhanh các thai nhi về chôn cất, lại có những tấm lòng vàng khác đến lau chùi, quét tước hàng tuần. Trời đưa đây, lúc chúng tôi đến thì đã có một nhóm nữ sinh viên đang nghỉ ở chân núi sau khi lau chùi các ngôi mộ bé tí ấy.

Hỏi chuyện các cô bé, chúng tôi có được địa chỉ của nhà “Tín Thác” nơi dùng để giúp các “bà mẹ” làm lỡ. Quả như trong bài báo đã viết, nhà Tín Thác gồm 2 tầng khang trang nằm gần trung tâm thành phố Nha Trang. Căn nhà này do cha mẹ để lại, các anh chị em đã tự nguyện cho người em trai là anh Phúc làm nhà từ thiện. Anh giúp các em gái trốn mang thai đến tạm trú cho đến lúc sinh nở. Khi em nhỏ chào đời người mẹ có thể để con lại đây mà đi làm lại cuộc đời, sau này nếu muốn có thể đến xin nhận lại con, vì thế không một em nào được cho đi làm con nuôi. Có 1 em bé bị bỏ rơi trước cửa nhà Tín Thác đêm 30 tết, lúc chúng tôi đến thăm thì em đã 2 tuần, rất kháu khỉnh và mạnh khoẻ. Hiện Tín Thác có 19 em bé chưa đi học và 30 em đã được đến trường, ngoài ra có mấy phòng đang đóng kín dành cho các em gái đang chờ ngày sanh. Các em bé chừng 1-3 tuổi được chơi trong một căn phòng thoáng mát sạch sẽ, ăn mặc tươm tất, trông rất khoẻ mạnh. Có lẽ vì thiếu sự áp ú của người mẹ, các em bé này thêm được vỗ về. Khi chúng tôi vào, các em bé cứ đến nắm tay ôm vào

lòng, còn có em thì nằm sà vào lòng anh chị em chúng tôi, mỗi nở những nụ cười đẹp rất thơ ngây. Sự thêm khát được ôm ấp vỗ về ấy làm cho lòng người thăm viếng phải chùng xuống xót xa, khó mà dứt bước ra đi.

Qua tìm hiểu, chúng tôi biết còn có nhiều nơi trên quê hương cũng có những căn nhà như vậy do các tu sĩ âm thầm làm việc để giúp các thanh nữ làm lỡ sống đúng lương tâm mình và bảo vệ mạng sống của đứa con còn trong bụng.

Chuyến xe trở về dài lê thê, đến 10g đêm mới tới Sài Gòn. Chúng tôi mang theo trong lòng hình ảnh, tiếng cười của những em bé mồ côi, những khuôn mặt trong sáng của các em học sinh và những cụ già khắc khổ, héo hon gầy mòn trong cảnh sống cô đơn thiếu thốn.